

Sällsynta fåglar i Sverige 1989 — rapport från SOF:s raritetskommitté

JOHAN ELMBERG

Detta är den femtonde rapporten från SOF:s raritetskommitté. Rapporten innehåller de flesta fynd av sällsyntare fåglar i landet under 1989 och några från tidigare år. Grålira, mindre lira, fjälllabb, storlabb och dvärgsparv, de arter som under 1989 skulle Rk-rapporteras blott från *vissa delar av riket*, publiceras för överskådlighetens skull i den allmänna fågelrapporten i *Vår Fågelvärld* (Tyrberg 1990).

Om en observation saknas bland de godkända fynden, kan det bero på: 1) att den underkänts, och återfinns under denna rubrik sist i rapporten, 2) att den bedömts gälla en fågel som absolut inte har nått landet på naturlig väg, 3) att den ännu är under behandling, eller 4) att den ännu inte rapporterats till Rk. Den läsare som har upplysningar om observationer i grupp 3) eller 4) ombeds vänligen höra av sig till mig.

För 1989 har Rk behandlat drygt 300 rapporter, vilket är en rejäl minskning jämfört med 1988 (då drygt 500). Ungefär 17% av rapporterna har underkänts, också det en minskning jämfört med 1988.

Fågelåret 1989

En beskrivning av fågelåret 1989 vore ej komplett utan några ord om vädret. I större delen av Sverige blev nämligen 1989 det varmaste året på mer än 200 år. Till detta bidrog särskilt det ihållande mildvädret under vintern. Sommaren var relativt varm och solig i söder, men faktiskt mycket sval i Lappland. Under hela året dominerade väst- och sydvästvindar mer än vanligt, vilket ledde till kraftiga nederbördsöverskott i landets västra delar. I östra Sverige var däremot torkan ett problem.

SOF:s fågelforskning (raritetskommittén) stöds ekonomiskt av:
Generalagent: C.L. Kressner AB.

Under 1989 påträffades fyra nya arter för landet. I skiftet april—maj sågs en indigosparv *Passerina cyanea* och från kanske rakt motsatt håll kom några veckor senare tre olika stäppvipor *Chettusia gregaria*. Om dessa var mer oväntade så blev årets övriga primörer snarast lågoddsare — en skäggtärna *Chlidonias hybridus* i augusti och en gråhalsad trast *Turdus obscurus* i december. Värld att nämna i detta sammanhang är också en "nygammal" art — nämligen den mellanspett som sågs i maj. Andrafyndet var två till antalet: sibirisk pip-lärka och medelhavsstenskävta, båda i oktober.

Raritetsåret som helhet var betydligt lugnare än 1988, vilket alltså också avspeglade sig i en rejäl minskning av det totala antalet rapporter. Vitögad dykand, stäppörn och mindre skrikörn uppträdde dock i rekordhöga antal, och även dammsnäppa, svarthuvad mås och större pip-lärka hade ett gott år.

De av så många emotsedda "traditionella" okoberrariteterna överraskade i år genom att i stort sett utebli. I stället för "små bruna" och andra östliga juveler blev det helt andra rara fåglar under månaden, till exempel prärielöpare, amerikansk tundrapipare, brednäbbad simsnäppa, gulbröstad snäppa och en rekordsen vitvingad tärna.

Bland äldre rapporter godkändes en mongolpipare *Charadrius mongolus* från 1988. Därmed anträffades sju nya arter i Sverige detta år. Det första fyndet av medelhavsstenskävta (från 1975) har omprövats och underkänts eftersom det visat sig att det var en nunnestenskävta — det nu äldsta kända fyndet i landet.

Arter vilka bedöms av Rk

Rk skall granska och bedöma alla observationer av:

(Sydöstligaste Europa och Asien). Observationerna berör sannolikt tre olika stäppörnar (12.9, 13.9 respektive 24–27.9). Detta är den högsta årssumman hittills och även de första observationerna av 1K-fåglar i Sverige.

Eleonorafalk *Falco eleonorae* (4 – 0)

1988. *Öl*: 1 ad. av ljus fas Ottenby 2.9 (Anders Waldenström, Kalle Löfberg).

(Öar i Medelhavet och i Atlanten utanför Marocko). Observationen har tidigare underkänts men godkänts vid förnyad prövning. Det nu publicerade fyndet anses gälla samma individ som vid Stenåsa 29.8 1988 (Hirschfeld 1989), varför antalet anträffade exemplar förblir det samma.

Obestämd vadarsvala *Glareola pratincola/nordmanni* (35* – 1)

Vg: 1 ad. Sjöbo, Borås, 26.7 (Gunnar Jakobsson).

* Talet innefattar även till arten bestämda vadarsvalor. Under augusti noterades ett inflöde av svartvingade vadarsvalor i södra Finland (4 ex. sedda, H. Jännes i brev).

Mongolpipare *Charadrius mongolus* (1 – 0)

1988. *Ög*: 1 ad., troligen ♀, Svartåmyrningen, Roxen, 29 – 30.6 (Benjamin, Samuel och Göran Bohman m.fl.).

(Centralasien och vidare mot nordost). Ny art för Sverige, men notera att ett tidigare fynd av en obestämd öken-/mongolpipare föreligger från Västerbotten (Breife m.fl. 1990, s. 84). Mongolpiparen är en långflytare som tidigare anträffats mycket sällan i Europa (Norge, f.d. Östtyskland, Polen, Österrike och Spanien). Också Danmark fick sitt första fynd 1988 – en gammal ♂ på Själland 2–3.7 (K.M. Olsen i brev).

Amerikansk tundrapipare *Pluvialis dominica* (4 – 1)

Upl: 1 ex., troligen 1K, Ledskär, Skärplinge, 15–26.10 (Mats Edholm, Björn Lundgren m.fl.).

(Nordamerika). De tidigare svenska fynden har gjorts i juni, juli och september. De 108 på Brittiska öarna till och med 1985 visar en stark koncentration till senare delen av september och början av oktober (Dymond m.fl. 1989). Ny art för Uppland.

Sibirisk tundrapipare *Pluvialis fulva* (5 – 2)

Vstm: 1 1K Hötjärn, S Grängesberg, 26.9 (Bertil Rahm). *Vb*: 1 ex. Rotnäsudden, Holmsund sn, 3.5 (Björn Ol-sén).

(Norra Sibirien och västra Alaska). Fyndet i Västmanland passar väl in i den tidigare svenska fyndbild, där fåglar på höststräck varit inblandade. Vårfyndet i Västerbotten är därvidlag mer uppseendeväckande, men

kan kanske avse en fågel som övervintrat i Västeuropa och sedan sträckt mot nordost (jämför Dymond m.fl. 1989). Ny art för Västmanland och Västerbotten.

Obestämd tundrapipare *Pluvialis dominica/fulva* (19* – 1)

Sk: 1 ad. Foteviken 24–25.7 (Lars Råberg m.fl.).

1987. *Hl*: 1 ad. Morups Tånge 17.6 (Samuel Lundin m.fl.).

Skånefågeln har av andra observatörer rapporterats som sibirisk tundrapipare *Pluvialis fulva*, men är som sådan ännu under behandling. Hallandsfågeln rapporterades först som amerikansk tundrapipare *Pluvialis dominica*, men underkändes. Efter förnyad behandling har dock Rk godkänt fyndet såsom avseende en obestämd tundrapipare. * Talet innefattar även till arten bestämda tundrapipare (även de från 1989).

Stäppvipa *Chettusia gregaria* (0 – 3)

Sk: 2 ex. Vannebergaholmen, NO Åhus, 28.5, och åtminstone ett av dessa stannade kvar till i början av augusti (Patrik Olofsson, Benny Lorentzon m.fl.).

Upl: 1 ex. Hjalstaviken 23.5 (Lars Samuelsson, Kickan Samuelsson, Torbjörn Andersson).

(Kazachstan och Centralasien). Ny art för Sverige. Stäppvipan har minskat kraftigt i antal på sina närmaste häckplatser och därmed borde chanserna för fynd hos oss ha minskat. Sedan tidigare finns dock åtskilliga nordvästeuropeiska fynd, bland annat i Finland 1951 och 1988 samt hela 28 på Brittiska öarna till och med 1985 (Solonen 1985, Hario m.fl. 1989, Dymond m.fl. 1989). De senare visar en koncentration till september–oktober.

Rödhalad snäppa *Calidris ruficollis* (3 – 1)

Vstm: 1 ad. i sommarträkt Hötjärn, Grängesberg, 1.8 (Bertil Rahm).

(Nordöstra Sovjetunionen). De tidigare svenska fynden har också avsett adulta fåglar, påträffade i juli–augusti i Halland, Skåne och Öland.

Gulbröstad snäppa *Calidris bairdii* (2 – 1)

Sk: 1 1K vid Skälderviken mellan Farhult och Vegeholm 25.9 samt 7.10–18.11 (Rolf Helmersson, Mats Rellmar m.fl.).

(Nordamerika och östligaste Sovjetunionen). Alla tre gulbröstad snäppor som setts i Sverige har varit årsungar. Höstfynd är det vanliga på Brittiska öarna, där arten är en av de vanligare långväga vadargästerna. Med 117 observerade ex. där till och med 1985 (Dymond m.fl. 1989) finner vi argument för att de svenska fåglarna har ett nordvästligt snarare än ett nordöstligt ursprung (jämför Breife m.fl. 1990, s. 91). Ny art för Skåne.

En av Skåne. kontra falland Plover.

Tuvsnä

Öl: 1 m.fl. Grai Stor

Hl: 1 e Rafr

Sm: 1 Linc

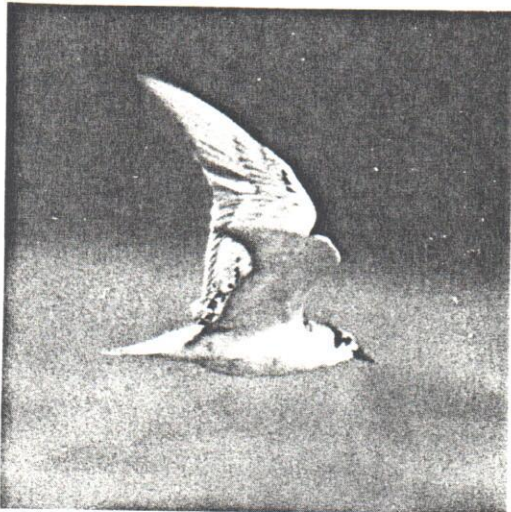
1986. m.fl.

(Nord: Öland geln p synt s rådena

Präriel

Öl: 1 Han

(Nord: sträcke riskt fe danska på Bri 1989).

Sveriges första skäggtärna, en 1K-fågel. Getterön 12–13 augusti, 1989. Foto: Christer Andersson.
Whiskered Tern, Sweden 1989.

Svarthuvad mås *Larus melanocephalus* (56 – 9)

Bl: 1 ex. i första sommarträkt Utlängan, S Torhamn, 25.5 (Niklas Holmström).

Öl: 1 2K Sandbyborg 9.6 (Staffan Rodebrand), 1 ad. mot S–SV vid vardera Segerstads fyr kl. 07.58, vid Stenåsbadet 10.59 och vid Ottenby 13.05 den 19.10 (Bertil Breife, Björn Lundgren, Henrik Lind m.fl.), 1 ad. vid Seby kl. 11.55 och Näsby 12.05 den 28.10 (George Gustafsson, Anders Lundquist m.fl.).

Gtl: 1 ex. i andra vinterträkt Faludden 8.10 (Lars Blomqvist, Mikael Ackelman).

Hi: 1 2K Rödsjär, S Varberg, 15.4 (Mikael Nord).

Vstm: 1 2K Sörängarna, Lindesberg, 31.5 (Mats Andersson).

Vb: 1 ad. Stora Fjäderägg 10.9 (Björn Olsén m.fl.).

(Mellan- och Sydeuropa). I rapporter räknat det näst intill talrikaste uppträdandet någonsin, men chansen är stor att någon fågel kan stå för flera av östersjöfynden. Å andra sidan avser de vid Ölands östkust 19.10 två olika fåglar (H. Persson i brev). Årssumman 9 ex. är en hög notering, och även i Danmark sågs ovanligt många under 1989 (K.M. Olsen i brev). Höstfynd av adulta fåglar är en i Sverige helt ny förekomst (1988 och 1989). Artens allmänna ökning i landet sedan slutet av 1970-talet motsvaras av en än kraftigare i England, där ansamlingar på upp till 50 ex. numera ses vintertid (Powell 1990). Det har antagits att dessa färdas från Svarta havet till Brittiska öarna via bland annat Östersjön. I Finland har dock ej mer än tre fynd gjorts genom tiderna (H. Jännes i brev).

Sotvingad mås *Larus atricilla* (2 – 2)

Sk: 2 1K Nabben, Falsterbo 28.9 (Dan Zetterström, Jan Sundler).

(Östra Nordamerika). Alla fyra exemplar som setts i Sverige har varit årsungar. De tidigare fynden gjordes i Göteborg 1964 och i Blekinge 1987. Ny art för Skåne.

Tärnmås *Larus sabini* (73 – 2)

Öl: 1 1K mot S vid Stenåsbadet 3.11 (Staffan Rodebrand).

Hi: 1 1K Gubbanäsan, Varberg, 25.10 (Lars Olausson, Anders Olausson, Tore Andersson).

(Norra ishavets kuster). Lägst årssumman sedan 1982 (0 ex.). Ny art för Öland.

Vitvingad trut *Larus glaucooides* (55 – 4)

Gtl: 1 2K Näsudden, Näs, 14.2 (Olof Armini, Harald Norrby, Anders Gardelin).

Hi: 1 2K Träslövsläge, S Varberg, 20.2 (Mikael Nord).

Boh: 1 2K Öckerö fiskehamn 7.1–23.2 (Per Hjalmarsson m.fl.).

Vb: 1 2K Lillklyvan, O Holmsund, 16.4 (Thomas Sundström).

(Grönland, Nordamerika). Ny art för Gotland och Västertotten.

Rosenmås *Rhodostethia rosea* (6 – 1)

Gtl: 1 2K med dvärgmåsar i Paviken, N Västergarn, 28.5 (Tomas Pärt, Marie Nyman).

(Grönland och arktiska kuster i Nordamerika och Sovjetunionen). Första fyndet av en 2K-fågel. Rosenmåsen anträffades för första gången i Sverige så sent som 1981. Ny art för Gotland.

Ismås *Pagophila eburnea* (16 – 1)

Ly lpm: 1 ad. sköts i Åskilje, Stensele sn, 25.2 och tillvaratogs senare ur en sopcontainer (Bo Åström).

(Arktis). En i sanning sorglig historia. Men vi svenskar tycks aldrig haft ett gott öga till ismåsen – sju av historiens totalt 17 ex. har nedlagts med bössa! Ny art för Lycksele lappmark.

Sandtärna *Gelochelidon nilotica* (49 – 0)

1987. *Gtl*: 1 ad. Svältholmen, Västergarn, 28.5 (Olof Armini).

(Södra och sydöstra Europa). Ytterligare ett fynd gjordes 1987 (Öland 19.6). Ny art för Gotland.

Vitvingad tärna *Chlidonias leucopterus* (47 – 5)

Sk: 1 1K Finjasjön, SV Hässleholm, 15.10 (Richard Ottvall, Kaj Bladh m.fl.).

bara vårfynd — kanske en antydan om att de häckande kontingenterna rycker närmare.

Sydnäktergal *Luscinia megarhynchos* (23 — 2)

Öl: 1 ex. ringmärkt Ottenby 3.5 (Göran Engberg m.fl.).
Vb: 1 2K ringmärkt Stora Fjäderägg 19.5 (Björn Olsén m.fl.).

(Kontinental Europa till centrala Asien). Årets fynd ger den svenska förekomsten en än östligare tyngdpunkt än förut (Breife m.fl. 1990, s. 150). Fyndet i Västerbotten är ej unikt — minst tre finska är gjorda längre norrut, och redan 1975 påträffades en sydnäktergal på Haparanda Sandskär i Norrbotten (Solonen 1985). Ny art för Västerbotten.

Vitstrupig näktergal *Irania gutturalis* (4 — 1)

Bl: 1 2K ♂ Utlängan, S Torhamn, 16—21.5 (Niklas Holmström, Bosse Söderström, Mikael Nord m.fl.).

(Turkiet, Kaukasus och österut). Ny art för Blekinge.

Svarthakad buskskvätta *Saxicola torquata*

Fåglar uppvisande den östliga rasens *maura* karaktärer (53 — 5):

Sk: 1 ♀/1K ♂ Smygehuk 20.10 (Anders Lindén m.fl.).
Bl: 1 ♀ Utlängan, S Torhamn, vardera 2.5 och 12.5 (Niklas Holmström m.fl.).

Öl: 1 ♀ Sibyllas, Ottenby, 15.4 (Harald Persson).

Srm: 1 1K ♀ ringmärkt Hartsö-Enskär fågelstation 7.10 (Stefan Bengtsson, Daniel Bengtsson).

(Asien). Två olika honor sågs på Utlängan. Vårfynd i majoritet är en årstidsfördelning som i Sverige snarare karaktäriserar västliga svarthakade buskskvättor. Notera att de sistnämnda redovisas i den allmänna fågelrapporten i *Vår Fågelvärld* (Tyrberg 1990).

Nunnestenskvätta *Oenanthe pleschanka* (6 — 0)

1975. *Vstm*: 1 ad. ♂ Fläcksjön, VSV Sala, 5—7.10 (VF 37: 59—62).

(Södra delarna av europeiska Sovjetunionen). Detta fynd har tidigare godkänts och publicerats som medelhavstenskvvätta, men beskrivningen liksom fotografierna visar med dagens kunskap att det var en nunnestenskvätta. Fyndet blir därmed det äldsta i landet. De övriga gjordes i Västerbotten och på Gotland 1987 och 1988. Samtliga fynd ligger mycket väl samlade i tiden (27.9—31.10) och har geografiskt sett en östlig tyngdpunkt.

Medelhavstenskvvätta *Oenanthe hispanica* (1 — 1)

Vb: 1 ♀ Umeå uthamn, Holmsund, 16.10 (Christer Olsén).

(Södra Europa). Eftersom det tidigare förstafyndet från Västmanland var felbestämt blir årets fågel den andra

för Sverige. Tidigare finns ett junifynd från Blekinge 1986.

Ökenstenskvvätta *Oenanthe deserti* (15 — 1)

Gstr: 1 2K ♀ Eggegrund 20—21.5 (Kjell Wallin, K.-G. Källebrink m.fl.).

(Främre Orienten, Centralasien och Nordafrika). Ökenstenskvvättan är den i särklass oftast anträffade främmande stenskvvättan i Sverige. Detta mönster avviker från det engelska, där medelhavstenskvvättan dominerar, och från det finska, där skillnaderna mellan öken-, medelhavs-, nunne-, och isabellastenskvvätta är obetydliga (Dymond m.fl. 1989, Hario m.fl. 1989). Senaste vårfyndet hittills och ny art för Gästrikland.

Gråhalsad trast *Turdus obscurus* (0 — 1)

Vb: 1 ♂ Obbola, Holmsund sn, 28.12 (Lars Ericson m.fl.).

(Östra Sovjetunionen). Ny art för landet, men inte särskilt oväntad med tanke på att flera fynd gjorts i Finland (bland annat i december; Solonen 1985). Mer än tio har setts på Brittiska öarna (Dymond m.fl. 1989). Den gråhalsade höll till i äppelträd i en villaträdgård med flockar av björktrastar i närheten. Det förtjänar att påpekas att östliga kontingenter av björktrast så gott som årligen når Västerbotten i november—december (som mest har 100 000 väststräckare på två dagar räknats in på finska sidan av Norra Kvarken; Andersson m.fl. 1984).

Fältsångare *Acrocephalus agricola* (8 — 1)

Sk: 1 ad. ringmärkt Löddesnäs, Bjärred, 9.9 (Ulf Lundwall, Håkan Skoglund, Nils Kjellén).

(Sydöstra Europa, Asien). Fältsångaren har nu påträffats tre år i rad. Långt ifrån årlig hittills, men med tanke på att alla utom en hängt i ett slöjnat vid upptäckten kanske ändå en del förbises i fält.

Rödstrupig sångare *Sylvia cantillans* (17 — 1)

Gtl: 1 ♀ ringmärkt Faludden 30.4 (Torgny Nordin, Andreas Nordin).

(Sydeuropa). Arten ses i Sverige i huvudsak efter förlängd vårflyttning (Breife m.fl. 1990). Årets fynd är det hittills tidigaste.

Nordsångare *Phylloscopus borealis* (149 — 3)

Nb: 1 1K ringmärkt Haparanda Sandskär 8.8 (Jan Andersson, Anna Andersson, Erik Stålnacke).

Lu lpm: 1 sj. Saltoluokta, Jokkmokk sn, 22.6—2.7 (Mats Karström, Sven Nordenstam m.fl.), 1 sj. Staloluokta, Padjelanta, 6.7 (Hans-Göran Karlsson).

1965. *Lu lpm*: 1 sj. Aktsehemmanet, Jokkmokk sn, 21—26.6 (Börge Pettersson m.fl.). 1986. *T lpm*: 2 sj. O

Svarthuvad sparv *Emberiza melanocephala* (16 — 1)

Vrm: 1 ♂ ringmärkt Hammarö fågelstation 26.5 (Björn Ehrenroth m.fl.).

(Sydöstra Europa). Efter att i Sverige tidigare aldrig ha anträffats norr om Halland har nu de tre senaste fynden gjorts i Södermanland, Värmland och Lule lappmark. Ny art för Värmland.

Indigosparv *Passerina cyanea* (0 — 1)

Mpd: 1 ♂ Mällby, Tynderö, 28.4—1.5 (Lars Olausson m.fl.).

(Östra Nordamerika). Ny art för Sverige. Rk har valt att betrakta uppträdandet som spontant. Indigosparven är en långflyttare som mycket väl kan tänkas komma på avvägar under vårsträcket och sedan nå Europa på naturlig väg. Mällbyfågeln spontant styrks av att den inte visade tecken på tidigare fångenskap samt av att indigosparvar sågs under våren också i Nederländerna (Amsterdam 14—20.3) och i Finland (Utsjoki samt Yli-Tornio i maj; *Birding World* 2: 87 och 2: 189). Sedan tidigare föreligger ett danskt och två brittiska fynd vilka bedömts som spontana.

Arter som inte med säkerhet kan anses som spontant uppträdande

Presumed escapes

Pelikan *Pelecanus onocrotalus*

1987. *Sk*: 1 ex. Gislövs läge, O Trelleborg, 19—20.10. *Bl*: 1 subad./ad. Tredenberg, Sölvesborg, 13—17.10 (Mats-Åke Persson m.fl.).

(Sydöstra Europa, Afrika och Asien). Dessa fynd avser säkerligen samma fågel, medan det förut publicerade fyndet från hösten 1987 (Hirschfeld 1988) med säkerhet avser en annan individ, vilken dröjde sig kvar in i november och sedermera avled vid Ekö vid södra Smålandskusten (Stefan Lithner, i brev).

Svartspärvar *Calamospiza melanocorys*

Bl: 1 ♂ Södraskär, Utklippan, 19.10 (Claes-Bertil Andersson m.fl.).

(Centrala Nordamerika). Ej tidigare rapporterad från Sverige. Arten häckar i centrala USA och övervintrar längre söderut, företrädesvis i Mexico. Den är sällsynt på amerikanska östkusten och veterligen ej tidigare påträffad i Europa. Rk har bedömt att sannolikheten att fågeln har tagit sig hit på naturlig väg är betydligt mindre än den för ett ursprung som burfågel.

Rättelser till tidigare rapporter

Corrections

Tjockfot *Burhinus oedicnemus*

Vstm: Lokalangivelsen skall vara Hägernäs, Lindsberg (VF 48: 452).

Nunnestenskvätta *Oenanthe pleschanka*

Gil: Fågeln på Faludden 11—13.10 1988 var en 1K ♂ (VF 48: 458).

Stentrast *Monticola saxatilis*

T lpm: Den korrekta köns- och åldersangivelsen för fågeln vid Abisko 8—9.10 1988 är 1K/ad. ♀ (VF 48: 458).

Tallspärvar *Emberiza leucocephalos*

Öl: Fågeln vid Enetri 22—23.10 1988 sågs även 24.10 (VF 48: 460—461).

Dementier

Records formerly accepted but now rejected

Medelhavstenskävätta *Oenanthe hispanica*

Vstm: 1 ex. Fläcksjön 5—7.10 1975 har visat sig gälla en nunnestenskävätta (se i den ordinarie artlistan ovan).

Fynd som ej godkänts för publicering

Records not accepted

Islom *Gavia immer*

Öl: 1 ex. Sebybadet 29.10 1989.
Gil: 1 ex. Gotska Sandön 29.5 1989.
Hl: 1 ad. Morups Tånge 14.10 1989.
Srm: 1 ad. Örudden, Torö, 22.4 1989.

Purpurhäger *Ardea purpurea*

Sk: 1 ex. Fjälkinge, O Kristianstad, 1.6 1989.
Öl: 1 ex. Ottenby 2.6 1989.
Ög: 1 ex. Gummetorp, Kisa, 21.7 1989.

Flamingo *Phoenicopterus ruber roseus*

Vg: 1 ex. Dätterstorp 23.7 1989.

Bläsgås *Anser albifrons flavirostris*

Srm: 1 juv. Mörkö 17.11 1985.

Ormörn *Circaetus gallicus*

Sk: 1 ad. S Helsingborg 31.8 1989.

Mindre skrikörn *Aquila pomarina*

Sk: 1 ex. S Veberöd 29.9 1989.

Gil: 1
11.10
Större
Sk: 1
Gil:
Dvärgö
Sk: 1
berg:
Sm:
Öl: 1
1.6 l
1 lju
Srm
Dvärgs
Gil:
Obestä
Sk:
Hl:
Vitgun
Öl:
Större
Öl:
Större
Jmt
Svarth
Öl:
Sotvin
Gil:
Tärnn
Hl:
Vitvin
Sm
Rosen
Öl:
Rosen
Öl:
Skägg
Hl:
Kortt
Srm
Större
Hl:
Sibiri
Öl:
Vg
Gulän
Sk
Sydn:
Sn
Vb
Blåh:
Vg
Svart
Sr:
Isabe
Sr
Stens
Bl
Ärts:
Öl